

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת יתרו		
פרשת וירא		
מנוק מדבש	וינא	יום
תקפח	קיא ע"א-קוב ע"א	ראשון
תקצג	קוב ע"ב	שני
תקצט	קוג ע"א וע"ב	שלישי
תרה	קיד ע"א וע"ב	רביעי
תריא	מדה"ג קיג ע"א-קיד ע"א	חמישי
תריח	מדה"ג קיד ע"ב-קטז ע"ב	שישי
תרכה	מדה"ג קטז ע"א-קיו ע"א	שבת

כשיראו המים את השם הוי"ה יברחו מרוב פחד

וְאֵתָהּ הָרַם אֶת מִטְּף וְגו', הָרַם אֶת מִטְּף, דִּי בֵיה רְשִׁים שְׁמָא קְדִישָׁא, אֲרַפִּין יְדָךְ בְּסִטְרָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא, וְכִיּוֹן דִּיחֻמוֹן מִיָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, יַעֲרֻקוֹן מִנִּיה וּמְקַמִּיה (נ"א קַמִּיה), וְעַל דָּא וְנִטָּה אֶת יְדָךְ בְּסִטְרָא חֲדָא, דְּסִטְרִין אַחֲרָנִין דִּיהוּא מִטָּה אַצְטְרִיף לָךְ לְמִיָּין (נ"א לְמַלִּין) אַחֲרָנִין.

גם בתוך גם בקריעת ים סוף

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְוִי לְאִינוֹן דְּלָא חֲמָאן וְלָא מְסַתְּפְלִין בְּאוֹרֵייתָא, וְאוֹרֵייתָא קְאָרִי קַמִּייהוּ בְּכָל יוֹמָא, (ס"א וְלָא יְדַעִין) וְלָא מְשַׁגְּיחִין. תָּא חֲזִי בְּסִטְרָא דְגַבּוּרָה מִתְעַרִי מִיָּא בְּעַלְמָא, וְנַפְקִי מִיָּא, וְהַשְׁתָּא בְּעֵי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְנִגְבָּא מִיָּא, אֲמַאי וְנִטָּה אֶת יְדָךְ דְּאִיהוּ שְׁמָא לָא, אֲלָא הָרַם אֶת מִטְּף לְנִגְבָּא מִיָּא, וְנִטָּה אֶת יְדָךְ לְאֲתַבָּא מִיָּא, לְאֲתַעֲרָא סִטְרָא דְגַבּוּרָה, וְלְאֲתַבָּא

מתוק מדבש

כשיראו המים את השם הוי"ה יברחו מרוב פחד

וְאֵתָהּ הָרַם אֶת מִטְּף וְנִטָּה אֶת יְדָךְ עַל הַיָּם וּבִקְעָהוּ, כַּאֲן מִפְּרַש מִלַּת וְנִטָּה מִלְשׁוֹן הַטִּייה וּכְפִיפָה, וְאִמַּר מִשׁ"כ הָרַם אֶת מִטְּף פִּי הָרַם וְחִבְרוּר צַד הַמַּטָּה דִּי בֵיה רְשִׁים שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁבוּ רְשׁוּם הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַוִּי"ה, וְהִינֵנו אֲרַפִּין יְדָךְ בְּסִטְרָא חֲדָא נִטָּה וּכְפוּף אֶת יְדָךְ מֵעַל הַיָּם רַק בְּצַד אֶחָד שֶׁל הַמַּטָּה, וְכִיּוֹן דִּיחֻמוֹן מִיָּא שְׁמָא קְדִישָׁא יַעֲרֻקוֹן מִנִּיה וּמְקַמִּיה וְכִיּוֹן שִׁירָאוּ הַמַּיִם אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ יִבְרָחוּ מִמֶּנּוּ וּמִלְפָּנָיו, וְעַל דָּא וְעַל כֵּן אִמַּר לוֹ הַקַּב"ה וְנִטָּה אֶת יְדָךְ פִּירוּשׁ שְׁתַּכְפוּף וְתַטָּה אֶת יְדָךְ כְּרָאוּי כְּדִי שִׁיחִיה הַמַּטָּה בְּסִטְרָא חֲדָא בְּצַד אֶחָד שְׁבוּ הִיּה חֲקוּק הַשֵּׁם הַוִּי"ה, וְלֹא תִּאֲחַזְנוּ בִּידְךָ כְּפִי הַמְּזוּדְמָן, דְּסִטְרִין אַחֲרָנִין דִּיהוּא מִטָּה אַצְטְרִיף לָךְ לְמִיָּין אַחֲרָנִין כִּי הַצְדָדִים הָאֲחֵרִים שֶׁל הַמַּטָּה צְרִיכִים לָךְ לְהוֹצִיא מִיְמוֹת אֲחֵרִים, דְּהִינֵנו הוֹצֵאת הַמַּיִם מִן הַצּוּר בְּחֻרְב, וְהוֹצֵאת הַמַּיִם מִן הַסֶּלַע בְּקִדְשׁ.

(דף מח ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' תקכו)

גם בתוך גם בקריעת ים סוף

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְוִי לְאִינוֹן דְּלָא חֲמָאן וְלָא מְסַתְּפְלִין בְּאוֹרֵייתָא אוּי לֵאלוּ הָאֲנָשִׁים שְׂאִינָם רוּאִים וְאִינָם מְסַתְּכִלִים בְּחוּרָה, וְאוֹרֵייתָא קְאָרִי קַמִּייהוּ בְּכָל יוֹמָא וְלָא מְשַׁגְּיחִין וְהַתּוֹרָה קוֹרֵאת לְפָנֵיהֶם בְּכָל יוֹם שִׁיבּוּאוּ לְלִמּוּד אוֹתָהּ וְאִינָם מְשַׁגְּיחִים בַּה. תָּא חֲזִי, בְּסִטְרָא דְגַבּוּרָה מִתְעַרִי מִיָּא בְּעַלְמָא בַּא וְרֵאָה כִּי בְּצַד הַגַּבּוּרָה מִתְעוֹרְרִים הַמַּיִם בְּעוֹלָם בְּסוּד גַּבּוּרוֹת גַּשְׁמִים, וְנַפְקִי מִיָּא לְמִשְׁתָּא (ה"ג רמ"ק) וְיוֹצֵאִים הַמַּיִם לְשִׁתּוֹת, וְהַשְׁתָּא בְּעֵי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְנִגְבָּא מִיָּא וְעַתָּה רְצָה הַקַּב"ה לְנַגֵּב אֶת מִימֵי הַיָּם כְּדִי שִׁיעֲבֵרוּ יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבְשָׁה, אִם כֵּן אֲמַאי לְמָה אִמַּר הַקַּב"ה לְמַשָּׁה וְנִטָּה אֶת יְדָךְ, דְּאִיהוּ שְׁמָא לָא שְׁהִיא יְדוּ הַשְּׂמַאלִית, אֲלָא כֵּן אִמַּר לוֹ הַקַּב"ה הָרַם אֶת מִטְּף לְנִגְבָּא מִיָּא תַּחִּילָה הָרַם אֶת מִטְּף שְׁבוּ שֵׁם הַוִּי"ה כִּנ"ל מֵעַל הַיָּם כְּדִי לְנַגֵּב וּלִיבֵשׁ אֶת מִימֵי הַיָּם שִׁיעֲבֵרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּיבְשָׁה, וְנִטָּה אֶת יְדָךְ הַשְּׂמַאלִית לְאֲתַבָּא מִיָּא כְּדִי לְהַחְזִיר אֶת הַמַּיִם עַל הַמְּצִרִים, וּמִפְּרַשׁ כִּי נִטִּית יַד הַשְּׂמַאלִית הִיא לְאֲתַעֲרָא

מֵיָא עַל מְצָרִים, וּבְגִין כֶּף תְּרִין מְלִין הָכָא, דְּכְתִיב הָרֵם אֶת מִטְףְּ, וּנְטָה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם.

וּבְקַעְזָהוּ, וְהָא תְּהוּמֵי הָווּ, אֲלֵא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבַד נִיפָא גּוּ נִיפָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר קָפֵאוּ תְּהוּמוֹת בְּלָב יָם, וְהוּוּ אֲזִלִין בִּיבְשָׁתָא בְּגוּ יָמָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיָּבֵאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבְשָׁה.

ישראל האמינו בה' לפני שנקרע הים

וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה, וְכִי עַד הַשְּׁתָּא לֹא הָאֱמִינוּ בִּיהוָה, וְהָא כְּתִיב (שמות ד לא) וַיֵּאֱמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּגְוּ, וְהָא חָמוּ כָּל אֵינּוֹן גְּבוּרָאן דְּעֲבַד לְהוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמְצָרִים, אֲלֵא מֵאֵי וַיֵּאֱמִינוּ, הֵהוּא מְלָה דְּאָמַר וַיֵּאֱמַר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירְאוּ הַתִּיַעֲבוּ וַרְאוּ וַיִּגְוּ.

רַבִּי יִיסָא שְׁאִיל וְאָמַר, כְּתִיב וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מְצָרִים מֵת, וְכְתִיב לֹא תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתֵם עוֹד עַד עוֹלָם, אָמַר רַבִּי יוֹסִי מֵתִין חָמוּ לְהוּ, אָמַר לֵיהּ, אֵי כְּתִיב לֹא תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתֵם חַיִּים הִנֵּה אָמִינָא הָכִי, אָמַר לֵיהּ רַבִּי אַבָּא, יָאוּת שְׁאִילְתָּא [וכו'].

מתוק מדבש

ישראל האמינו בה' לפני שנקרע הים

וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה וְקִשָּׁה וְכִי עַד הַשְּׁתָּא לֹא הָאֱמִינוּ בִּיהוָה וְכִי עַד עַתָּה לֹא הָאֱמִינוּ יִשְׂרָאֵל בַּהֲקִבָּה, וְהָא כְּתִיב וְהָרִי מִיַּד שְׂבָא מֹשֶׁה רַבִּינוּ לְבָשָׂר לְהֵם בְּשׁוּרַת הַגְּאוּלָּה כְּתוּב וַיֵּאֱמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּגְוּ, וְעוֹד וְהָא חָמוּ כָּל אֵינּוֹן גְּבוּרָאן דְּעֲבַד לְהוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמְצָרִים וְהָרִי רָאוּ כָּל אוֹתָם הַגְּבוּרוֹת שַׁעֲשֵׂה הַקְּבִ"ה בְּמְצָרִים וְאִם כֵּן וְדָאֵי הָאֱמִינוּ בּוּ, וּמִתְרַן אֲלֵא מֵאֵי וַיֵּאֱמִינוּ שְׂכַתוּב כָּאן, וּמִפְרָשׁ שׁוּיָאֱמִינוּ קָאֵי לְמַפְרַע עַל לְפָנֵי קְרִיעַת יָם סוּף, וְזוּ"ש הֵהוּא מְלָה דְּאָמַר שֶׁהָאֱמִינוּ בְּדַבְרֵי מֹשֶׁה מָה שָׁאֱמַר לְהֵם כְּמִ"ש וַיֵּאֱמַר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירְאוּ הַתִּיַעֲבוּ וַרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת ה' אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם, וְזוּהוּ שְׂמִסִּיִּים הַפְּסוּק וּבְמִשָּׁה עֲבָדוּ.

רַבִּי יִיסָא שְׁאִיל וְאָמַר רַבִּי יִיסָא שָׁאֵל וְאָמַר כְּתִיב וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מְצָרִים מֵת, וְכְתִיב עוֹד לְפָנֵי קְרִיעַת יָם סוּף לֹא תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתֵם עוֹד עַד עוֹלָם הָרִי אַחַר כֵּן רָאוּ אוֹתָם, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵתִין חָמוּ לְהוּ רָאוּ אוֹתָם מֵתִים וְזוּהוּ לֹא נִקְרָא רְאִיָּה, אָמַר לֵיהּ רַבִּי יִיסָא אֵי כְּתִיב אִם הִיָּה כְּתוּב לֹא תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתֵם חַיִּים, הִנֵּה אָמִינָא הָכִי אַז הֵייתִי אוֹמֵר כְּדַבְרִיךָ, אָמַר לֵיהּ רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי יִיסָא יָאוּת שְׁאִילְתָּא יַפְּהָ שְׁאֵלְתָּ [וכו'].

סְטָרָא דְּגְבוּרָה לְעוֹרֵר אֶת צַד הַגְּבוּרָה, וְלִאֲתָבָא מֵיָא עַל מְצָרִים וְלְהַחזִיר אֶת הַמַּיִם עַל הַמְצָרִים שִׁיטְבַעוּ בַּיָּם, כְּמִ"ש וַיִּשׁוּבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת הָרֶכֶב וְאֶת הַפְּרָשִׁים, וּבְגִין כֶּף תְּרִין מְלִין הָכָא וְלִכְן כְּתוּב כָּאן שְׁנֵי דְבָרִים דְּכְתִיב הָרֵם אֶת מִטְףְּ כַּדִּי לִיבֵשׁ אֶת הַמַּיִם, וּנְטָה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וַיַּחזִרוּ הַמַּיִם כַּדִּי שִׁיטְבַעוּ הַמְצָרִים, וְלִפְנֵי זֶה הַצִּיּוּי שֶׁל וְנָטָה אֶת יָדְךָ נֹאמַר לוֹ עַל לְאַחַר זְמַן לְאַחַר שִׁיעֲבָרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם, כְּמִ"ש אַחֵר כֵּן (נפ') וַיֵּאֱמַר וַיִּגְוּ נָטָה אֶת יָדְךָ וַיִּשׁוּבוּ הַמַּיִם, אֲלֵא שְׂבַתְחִילָה נְצִטוּהוּ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל עַל כָּל הַפְּעוּלוֹת שֶׁבַעֲנִין הַיָּם לַעֲשׂוֹת לַעֲתִיד, וְאַחֵר כֵּן נְצִטוּהוּ בַּעֲתוֹ עַל נְטִיַת הַיָּד.

וּמִקְשָׁה מִש"כ וּבְקַעְזָהוּ אֵיךְ אֲפֻשֵׁר לְבַקְעוּ, וְהָא תְּהוּמֵי הָווּ הָרִי הַתְּהוּמוֹת הָיוּ שֵׁם שֶׁהֵם עֲמוּקִים שְׁאִין לְהֵם סוּף וְקִצָּה, וּמִתְרַן אֲלֵא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבַד נִיפָא גּוּ נִיפָא אֲלֵא הַקְּבִ"ה עֲשֵׂה נֵס בְּתוֹךְ נֵס כְּמָה דְּאֵת אָמַר קָפֵאוּ תְּהוּמוֹת בְּלָב יָם פִּי שָׁמַיִם הַתְּחַתּוֹנִים נִקְפָּאוּ עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה שֵׁם מְקוֹם יְבִשָׁה, וּמֵיִם הַעֲלִיּוֹנִים נִבְקָעוּ, וְהוּוּ אֲזִלִין בִּיבְשָׁתָא בְּגוּ יָמָא וְהָיוּ הוֹלְכִים בִּיבִשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם, הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיָּבֵאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבְשָׁה.

(דף מח ע"א, ובביאורינו כרך ה עמ' תקכו-תקכה)

וּבְהָאֵי עוֹלָם עֶבֶד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתִין לְיִשְׂרָאֵל, וְרַחֵשׁ לֹון נִסָּא, וְכַד אֲתַעַר הָאֵי עוֹלָם לְמַעַבְד נְסִין, פְּלֵהוּ מְצָרָאֵי אֲשִׁתְקַעוּ בְּיָמָא עַל יְדָא דְהָאֵי עוֹלָם, וְאֲתַרְחִישׁ לֹון לְיִשְׂרָאֵל נִסָּא בְהָאֵי עוֹלָם, וְעַל דָּא כְּתִיב לֹא תוֹסִיפוּ לְרֵאוּתֵם עוֹד עַד עוֹלָם, עַד דִּיתַעַר הֵהוּא עוֹלָם, וְיִתְמַסְרוּן בְּדִינוּי, וְכִיּוֹן דְּאֲתַמְסְרוּ בֵּיהּ לְמַתְדָן, כְּדִין פְּתִיב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מְצָרֵים מֵת עַל שְׁפַת הַיָּם, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, עַד הָעוֹלָם דִּיקָא, כְּדִין פְּתִיב וַיֵּאמְרוּ בֵּיהו"ה וּבְמִשְׁהָ עֶבְדוּ.

חומרו של משה רבינו היה כולו זך בבחינת צורה ורוח

אָז יִשִּׁיר מִשֶּׁה, רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, (ירמיה א ה) בְּטָרַם אֶצְרֵךְ בְּכַטָּן יְדַעְתִּיךָ וְגו', זַפְּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּ יִתִּיר מְפָל שְׁאָר עַמִּין, וּמְסַגִּיאֹת רַחֲמֵימוּתָא דְרַחֲמִים לְהוּ אוּקִים עַלִּיהוּ נְבִיאָה דְקִשׁוּט, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא, וְאֲתַעַר עַלִּיהּ רוּחָא קְדִישָׁא יִתִּיר מְפָל שְׁאָר נְבִיאֵי מְהִימְנֵי.

וְאֶפִּיק לִיהּ מְחוּלְקִיהּ מְמִשׁ, מִמַּה דְאֶפְרִישׁ יַעֲקֹב מִבְּנוֵי לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁבָטָא דְלוֹי, וְכִיּוֹן

מתוק מדבש

חומרו של משה רבינו היה כולו זך בבחינת צורה ורוח

אָז יִשִּׁיר מִשֶּׁה מאמר הבא מדבר בגדולת משה רבינו, ומפרש מהיכן קיבל כח לכל מעשה תקפו וגבורתו, ופתח במלים אז ישיר משה כדי להזכיר שם משה רבינו במעשה קריעת ים סוף, ועל זה רבי יהודה פתח במה שאמר הקב"ה לירמיהו הנביא בְּטָרַם אֶצְרֵךְ בְּכַטָּן יְדַעְתִּיךָ וְגו' שלשון זה אמר הקב"ה על משה רבינו כדלקמן, והקדים ואמר זַפְּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּ יִתִּיר מְפָל שְׁאָר עַמִּין אשרי חלקם של ישראל שהקב"ה בחר בהם מצד רצונו הטוב יותר מבכל שאר האומות, ומְסַגִּיאֹת רַחֲמֵימוּתָא דְרַחֲמִים לְהוּ אוּקִים עַלִּיהוּ נְבִיאָה דְקִשׁוּט וְרַעֲיָא מְהִימְנָא ומגודל האהבה שאהב אותם רצה שיהיה להם תמיד נביא המגיד דבריו ליעקב, ולכן העמיד להם נביא אמת ורועה נאמן שהוא משה שראה את הנבואה באמיתות ובהירות, וְאֲתַעַר עַלִּיהּ רוּחָא קְדִישָׁא יִתִּיר מְפָל שְׁאָר נְבִיאֵי מְהִימְנֵי והעיר עליו הקב"ה רוח הקודש יותר מכל שאר נביאי אמת, כי הוא היה יסוד הנבואה ותחילת גלוי התורה, וכדי שלא יבא שום נביא ויסתור את דבריו הוסיף לו הקב"ה מדרגת נבואה נוספת על כל נביאי העולם.

ועתה מפרש תחילת השתלשלות הענין, ואמר וְאֶפִּיק לִיהּ מְחוּלְקִיהּ מְמִשׁ והוציא את משה מחלקו ממש, דהיינו מִמַּה דְאֶפְרִישׁ יַעֲקֹב מִבְּנוֵי לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא

וּבְהָאֵי עוֹלָם עֶבֶד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתִין לְיִשְׂרָאֵל וְרַחֵשׁ לֹון נִסָּא וע"י המלכות [השכינה] עשה הקב"ה אותות לישראל והקרה להם נסים, וכד אֲתַעַר הָאֵי עוֹלָם לְמַעַבְד נְסִין וכאשר נתעוררה המלכות לעשות נסים לישראל, אז פְּלֵהוּ מְצָרָאֵי אֲשִׁתְקַעוּ בְּיָמָא עַל יְדָא דְהָאֵי עוֹלָם כל המצרים נטבעו בים סוף ע"י המלכות, וְאֲתַרְחִישׁ לֹון לְיִשְׂרָאֵל נִסָּא בְהָאֵי עוֹלָם והקב"ה הקרה להם נסים לישראל ע"י המלכות, וְעַל דָּא כְּתִיב ועל זה כתוב לֹא תוֹסִיפוּ לְרֵאוּתֵם עוֹד עַד עוֹלָם שפירושו עַד דִּיתַעַר הֵהוּא עוֹלָם וְיִתְמַסְרוּן בְּדִינוּי עד שתתעורר המלכות וימסרו המצרים בדיניה, ופ"י הפסוק כך הוא, שמשה אמר לישראל, כי אשר ראיתם את מצרים היום אינכם צריכים לירא מפניהם כי לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם, פ"י עד שהמלכות תהרוג אותם, וְכִיּוֹן דְּאֲתַמְסְרוּ בֵּיהּ לְמַתְדָן וכיון שנמסרו לה להיות נדונים בדיניה, כְּדִין פְּתִיב אז כתוב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מְצָרֵים מֵת עַל שְׁפַת הַיָּם שאז הוסיפו לראותם כשהם מתים, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם ואמר עַד הָעוֹלָם דִּיקָא עד שתתעורר המלכות שהיא סוף כל המדרגות, והתועלת בזה היא כי כְּדִין אז אחר שראו את המצרים מתים כְּתִיב וַיֵּאמְרוּ בֵּיהו"ה וּבְמִשְׁהָ עֶבְדוּ הרי שעיקר אמונתם היתה תלויה בראיית המצרים מתים.

(דף נג ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' תקפ"ט-תקצ"א)

דְּהוּה לְוִי דִּילִיָּה, נָטַל לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, וְאַעְטַר לִיָּה בְּכַמְה עֵטְרִין, וּמָשַׁח לִיָּה בְּמָשַׁח רְבוּת קְדִישָׁא דְלַעֲלֵא, וּכְדִין אֶפִיק מִבְּנוֹי רוּחָא קְדִישָׁא לְעֵלְמָא, וְזָרִיז לִיָּה בְּהִמְנוּי קְדִישִׁי, מְהִימְנוּתָא רַבָּא.

לאחר תחיית המתים תהיה העבודה בשלימות

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר מְהֵכָא, (שם יא יא) יוֹסִיף אֲדַנִּי שְׁנֵית יְדוֹ לְקִנּוּת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ, לְקִנּוּת, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (משלי ח כב) יְהוֹ"ה קָנְנִי רֵאשִׁית דְּרַפּוֹ, אֶת שְׁאָר עַמּוֹ, אֲלִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא דְבַהוֹן דְאַקְרוּן שְׁאָר, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (במדבר יא כו) וַיִּשְׁאַרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בַּמַּחֲנֶה, וַתִּנְיָן לִית עֲלֵמָא מִתְקִימָא אֲלָא עַל אֵינּוֹן דְעֵבְדִי גְרַמִּיָּהוּ שִׁירִיִּים.

וְאִי תִימָא הוּאִיל וְאַתְקִשְׁרוּ בְּצִרְוּרָא דְחִיִּי, וּמִתְעַנְגִי בְּעֵנוּגָא עֲלָאָה, אֲמַאי יְחִית לֹון קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְאַרְעָא, פּוּק וְאוּלִיף מְזַמְנָא קְדַמָּאָה, דְכָל אֵינּוֹן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין דְהוּוּ בְּדַרְגָּא

מתוק מדבש

לאחר תחיית המתים תהיה העבודה בשלימות

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר מִפְסוּק אִז יִשִּׁיר אֵינָה רֵאִיָּה שְׁהַצְדִיקִים עֵתִידִים לְחִיּוֹת בְּגוּף שְׁאִפְשֵׁר שְׁנִשְׁמַתָּם בְּגֵ"ע תְּשִׁיר לְעֵתִיד, אֲלָא מְהֵכָא דְכֹתִיב יוֹסִיף אֲדַנִּי שְׁנֵית יְדוֹ לְקִנּוּת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ, וְאִמַר מִשְׁכַּח לְקִנּוּת פִּירוּשׁוֹ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר יְהוֹ"ה קָנְנִי רֵאשִׁית דְּרַפּוֹ (פי' הַתּוֹרָה אֹמֶרֶת כִּי ה' בְּרָא אוֹתִי בַתְּחִלַּת הַבְּרִיאָה לְחִיּוֹת קְנוּיָה לוֹ), הִרִי שְׁמֵלֶת קִנִּין לְפַעֲמִים פִּירוּשָׁה לְשׁוֹן בְּרִיאָה, וְכֵן כַּאֲן דְכֹתִיב יוֹסִיף ה' שְׁנֵית יְדוֹ לְקִנּוּת, הֵינְנו שְׁמַמֵּשׁ יִבְרָאוּ וְיִתְלַבְּשׁוּ בְּגוּף שְׁנֵית, וּבְרִיאָה הַשְּׁנִיָּה תִּהְיֶה כַּעֵין הַרְּאִשׁוֹנָה בְּגוּף וּנְפֶשׁ, אֶת שְׁאָר עַמּוֹ, אֲלִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא דְבַהוֹן דְאַקְרוּן שְׁאָר אֲלוֹ הֵם הַצְדִיקִים שְׁבֵהֶם הַנִּקְרָאִים שְׁאָר, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר וַיִּשְׁאַרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בַּמַּחֲנֶה שְׁהוּוּ בְּעֵינֵי עֲצָמָם בְּכַחֲוִי שְׁאֵרִית וְנוֹתֵר, וַתִּנְיָן וְלִמְדוּנוּ בְּמִסְ' סְנַהֲדֵרִין דְּהָ קִיא ע"ב, לִית עֲלֵמָא מִתְקִימָא אֲלָא עַל אֵינּוֹן דְעֵבְדִי גְרַמִּיָּהוּ שִׁירִיִּים שְׁאִין הָעוֹלָם מִתְקִיִּים אֲלָא עַל אֲלוֹ שְׁעוּשִׁים אֶת עֲצָמָם שִׁירִיִּים.

וְאִי תִימָא הוּאִיל וְאַתְקִשְׁרוּ בְּצִרְוּרָא דְחִיִּי וּמִתְעַנְגִי בְּעֵנוּגָא עֲלָאָה וְאִם תֵּאֵמַר אֲלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַצְדִיקִים הוּאִיל וְכִבְר נִתְקַשְׁרוּ בְּצִרְוֵר הַחַיִּים וּמִתְעַנְגוֹת בְּעוֹנֵג הָעֲלִיּוֹן אֵין לָךְ שְׁכַר גְּדוֹל יוֹתֵר מִזֶּה, שְׁהֵם שְׁם כְּמִלְאכִים בְּלֵא גוּף הַחוּמְרִי, אִם כֵּן אֲמַאי יְחִית לֹון קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְאַרְעָא לְמָה יוֹרִיד אוֹתָם הַקְּב"ה לְאַרְץ הַלּוֹז, וּמִתְרַץ פּוּק

שְׁבָטָא דְלְוִי מִמָּה שְׁהַפְרִישׁ יַעֲקֹב לְקַב"ה מִעֵשֶׂר מִבְּנוֹי אֶת לְוִי, וְכִיּוֹן דְּהוּה לְוִי דִּילִיָּה וְכִיּוֹן שְׁלוֹי הִיָּה שְׁלוֹ, נָטַל לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְקַח אוֹתוֹ הַקְּב"ה, כִּי בְשַׁעֲה שְׁנוּלֵד יִרֵד גְּבִרְיָאֵל וְהַעֲלֵהוּ לְפָנֵי הַקְּב"ה, וְאַעְטַר לִיָּה בְּכַמְה עֵטְרִין וְעֵטַר אוֹתוֹ בְּכַמְה עֵטְרוֹת דְהֵינְנוּ בְּכַתֵּר תּוֹרָה שְׁהוּא הִיָּה רֵאשׁ הִשְׁיִבָה בְּמִצְרַיִם, וּבְכַתֵּר כְּהוֹנָה בְּכ"ד מִתְנוֹת כְּהוֹנָה, וּבְכַתֵּר נְבוּאָה, וּמָשַׁח לִיָּה בְּמָשַׁח רְבוּת קְדִישָׁא דְלַעֲלֵא וּמָשַׁח אוֹתוֹ בְּשִׁמְן מִשְׁחַת קוֹדֵשׁ שֶׁל מַעֲלָה, כִּי אֶהְרֵן וּבְנוֹי שְׁהוּוּ מְזוּרַע לְוִי נִמְשַׁחוּ בְּשִׁמְן הַמִּשְׁחָה, וּכְדִין אֶפִיק מִבְּנוֹי רוּחָא קְדִישָׁא לְעֵלְמָא וְאִז הוּצִיא הַקְּב"ה מִבְּנוֹי רוּחַ קְדוֹשׁ לְעוֹלָם שְׁהוּא מִשָּׁה רְבִינוּ שְׁהִיָּה חוּמְרוֹ זָךְ וְכוּלּוֹ הִיָּה בְּכַחֲוִי צוּרָה וְרוּחַ בְּלִי חוּמֵר גַּס, לְכֵן נִקְרָא רוּחָא קְדִישָׁא וְלֹא בְּרָא קְדִישָׁא, וְזָרִיז לִיָּה בְּהִמְנוּי קְדִישִׁי וְזוּר אוֹתוֹ הַקְּב"ה בְּחִגּוּרוֹת קְדוּשׁוֹת שְׁהֵם הָאוּרוֹת וְהַמִּפְתָּחוֹת הַמְּבוּאָרִים לְהֵלֵן, מְהִימְנוּתָא רַבָּא וְכֹל אוֹתָם הָאוּרוֹת הִיוּ מִעוֹלָם הָאֲצִילוֹת הַנִּקְרָא בְּכֹל הַזֶּהר "מְהִימְנוּתָא" לְפִי שְׁאִי אִפְשֵׁר לְהַשִּׁיגוֹ אֲלָא בְּאִמּוּנָה, וְהוּא גְדוֹל מְכֹל הָעוֹלָמוֹת בְּאִיכוּתוֹ לְכֵן נִקְרָא מְהִימְנוּתָא רַבָּא. וְהֵנָּה אֲלֵמָלָא שְׁזָרוּ הַקְּב"ה לֹא הִיוּ מְאִינִים בּוֹ, וְרִצּוֹן ה' הִיָּה שִׁיאִמְנוּ בּוֹ כֹּל שׁוּמְעִי, כְּדִי שִׁיְהִי יִשְׂרָאֵל דְּבָקִים בְּאִמּוּנָה הָאִמִּיתִית עַל יְדוֹ, לְכֵן זָרוּ בְּמַעֲלוֹת הַמְּפוֹרְשׁוֹת לְקַמֵּן, וְעִי"ז הִיָּה חֵן שְׁפָתֵינוּ מוּצַק עַל לְבָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְהִיוּ נִמְשָׁכִים אַחֲרָיו.

(דף נג ע"ב, ובביאורינו כרך ה עמ' תקצא-תקצב)

עֲלָאָה דְלַעֲיִלָא, וְקִדְשָא בְרִיךְ הוּא אַחִית לְהוּ לְאַרְעָא לְתַתָּא, כָּל שְׁפָן הַשְׁתָּא דְבַעֲי קִדְשָא בְרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל לְעַקִּימָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (קהלת ז כ) פִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחְטָא.

וְאִי תִימָא אֵינוֹן דְמִיתוּ בְּעֵטִיו דְנַחֲשׁ, אֶפִּילוּ אֵינוֹן יְקוּמוּן, וְיִהוֹן מְאֲרֵי דְעֵיטָא לְמַלְכָא מְשִׁיחָא. וְעַל דָּא תְנִינֵן מֹשֶׁה זְמִין לְמִימַר שִׁירְתָא לְזַמְנָא דְאַתִּי, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְכָתִיב (מִיכָה ז טו) פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנּוּ נִפְלְאוֹת, אֲרָאנּוּ, אֲרָאךְ מִבְּעֵי לִיָּה, אֲלֵא אֲרָאנּוּ מִמֶּשׁ, לְמֵאֵן דְחָמָא בְּקִדְמִיתָא יַחְמִי לִיָּה תְנִינִנוֹת, וְדָא הוּא אֲרָאנּוּ, וְכָתִיב (תְּהִלִּים ג כג) אֲרָאנּוּ בְּיַשַׁע אֱלֹהִים, (שם צא טו) וְאֲרָאָהוּ בִישׁוּעָתִי, (דָּף נד ע"ב) וְכִדִּין אֲזַ יִשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

מתוק מדבש

מעולם למה יקומו גם הם, ומתוך כי אפילו אינון יקומון אפילו אלו יקומו בתחיית המתים, ויהוון מְאֲרֵי דְעֵיטָא לְמַלְכָא מְשִׁיחָא ויהיו יועצים למלך המשיח, והוא שר מדה כנגד מדה, כי כמו שמתו לסיבת עצת הנחש, כן יקומו להיות יועצים למשיח (משיח גי' נמ"ט, נ"ט), ואף על פי שאין צריך לעצתם עכ"ז יהיו לו יועצים דרך גדולה וכבוד אפילו שהוא שלא לצורך. וְעַל דָּא תְנִינֵן וְעַל זֶה לְמַדְנּוּ, כִּי מֹשֶׁה זְמִין לְמִימַר שִׁירְתָא לְזַמְנָא דְאַתִּי מִשֶׁה עֲתִיד לִומר שִׁירָה לְעֲתִיד לְבָא, מְאִי טַעְמָא מִהוּ הַטַּעַם, בְּגִין דְכָתִיב פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנּוּ נִפְלְאוֹת וְקִשָּׁה לְמָה כְּתוּב אֲרָאנּוּ בְּלִשׁוֹן נִסְתַּר אֲרָאךְ מִבְּעֵי לִיָּה בְּלִשׁוֹן נֹכַח כְּמוּ כִימִי צִאתְךָ, וּמִתְרַן אֲלֵא אֲרָאנּוּ מִמֶּשׁ בְּלִשׁוֹן נִסְתַּר, דְּהֵינּוּ לְמֵאֵן דְחָמָא בְּקִדְמִיתָא יַחְמִי לִיָּה תְנִינִנוֹת מִשֶׁה שְׂרָאָה אוֹתָן בְּתַחֲלִילָה הוּא יִרְאָה אוֹתָן שְׁנִית, וְדָא הוּא אֲרָאנּוּ פִּי מִי שְׁהִיָּה כְּבֵר וְנִסְתַּר הוּא יִרְאֵם עֲתָה, וְכָתִיב אֲרָאנּוּ בְּיַשַׁע אֱלֹהִים גַּם זֶה נֹאמַר עַל לְעֲתִיד לְבָא, וְכֵן מִשְׁכֹּׁח וְאֲרָאָהוּ בִישׁוּעָתִי הֵינּוּ לְעֲתִיד לְבָא, (דָּף נד ע"ב) וְכִדִּין אֲזַ יִשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּהֵינּוּ לְעֲתִיד לְבָא יִשִׁירוּ מִשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. (דָּף נד ע"א-ע"ב, וּבְכִיאוּרֵינוּ כִּרְךָ הַ עַמּוֹ תַקְצַט-תִּרְאֵל)

וְאוֹלִיף מְזַמְנָא קְדָמָאָה צָא וְלַמַּד מִזְמֵן הַרְאִשׁוֹן כְּשִׁנּוּלֵד הָאָדָם וְבָא לְעוֹלָם הַזֶּה, דְּכָל אֵינוֹן רוֹחִין וְנִשְׁמָתִין דְּהוּוּ בְּדִרְגָא עֲלָאָה דְלַעֲיִלָא שְׂכַל אוֹתָם הַרוּחוֹת וְהַנְּשִׁמוֹת שֶׁהֵיוּ בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה שֶׁל מַעֲלָה, וְקִדְשָא בְרִיךְ הוּא אַחִית לְהוּ לְאַרְעָא לְתַתָּא וְהַקְּב"ה הוֹרִיד אוֹתָם לְאֶרֶץ לְמַטָּה, כּוּדָאִי הֵיא לְסִיבָה נֹדַעַת לְהַקְּב"ה, הֵנָּה כֵּאֵן לֹא נַחִית רַבִּי שֶׁמַּעוֹן לְפָרֵשׁ אֶת הָעֵנִין לְפִי שֶׁמֶךְ עַל הַמְּבוּרָא כְּבֵר דִּי הַצּוּרְךָ בְּפִי וְיַחֲדָה רַלָּה ע"א, וְעֵינֵי"שׁ בְּפִירוּשׁוֹ, כָּל שְׁפָן הַשְׁתָּא דְבַעֲי קִדְשָא בְרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל לְעַקִּימָא כֹּל שֶׁכֵּן עֲתָה שֶׁכְּבֵר הֵיוּ בְּעוֹלָם וְרוּצָה הַקְּב"ה לִיִּשֵׁר וְלִתְקַן אֶת אֲשֶׁר עִוְתוּ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר פִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחְטָא כִּי כִשְׁחָטָא אָדָם הַרְאִשׁוֹן נִפְגְּמוּ כֹל הַנְּשִׁמוֹת, וְכֹל הָעֲבוּדָה לְהַקְּב"ה הַנְּעִשִׂית מֵאֵז כּוֹלָה נַעֲשִׂית בְּגוֹף וְנִשְׁמָה פְּגוּמָה וְמַעֲוֹקְמָת, אֲמַנָּם אַחַר תַּחֲיִית הַמֵּתִים יַעֲשׂוּ כֹל יִשְׂרָאֵל אֶת עֲבוּדַת הַבוּרָא בְּשִׁלְיֻמוֹת, כִּי ע"י הַמִּיתָה נִתְּכַת זִוְהַמַּת הַנַּחֲשׁ וְמָה שֶׁנִּתְּעַקֵּם הַכֹּל יִתְיַשֵּׁר וְיִתּוּקֵן.

וְאִי תִימָא אֵינוֹן דְמִיתוּ בְּעֵטִיו דְנַחֲשׁ וְאֵם תֹּאמַר אִלוּ שִׁמְתוּ בְּעַצְתוֹ וּפְתוּיוֹ שֶׁל נַחֲשׁ שֶׁלֹּא חָטְאוּ שׁוּם חָטָא

שבח דא שירתא

מובא בספר דמשק אליעזר: שמעתי מאאמו"ר זלה"ה, ששמע מפה קדוש רבינו יעקב יצחק בן מאטיל [החווה] מלובלין, שרצונו הטוב היה שיהיה איש אחד בעולם שיפרש דברי הזוהר הקדוש על פי פשט פשוט בכל מקום שיכול לפרש על פי פשט ע"כ. ובעזרת ה' נקוה שזכינו למלאות רצון הצדיקים הקדושים הללו.

(רבינו זצוק"ל בהקדמה לפירוש מתוק מדבש)

פרשת בשלח תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

